

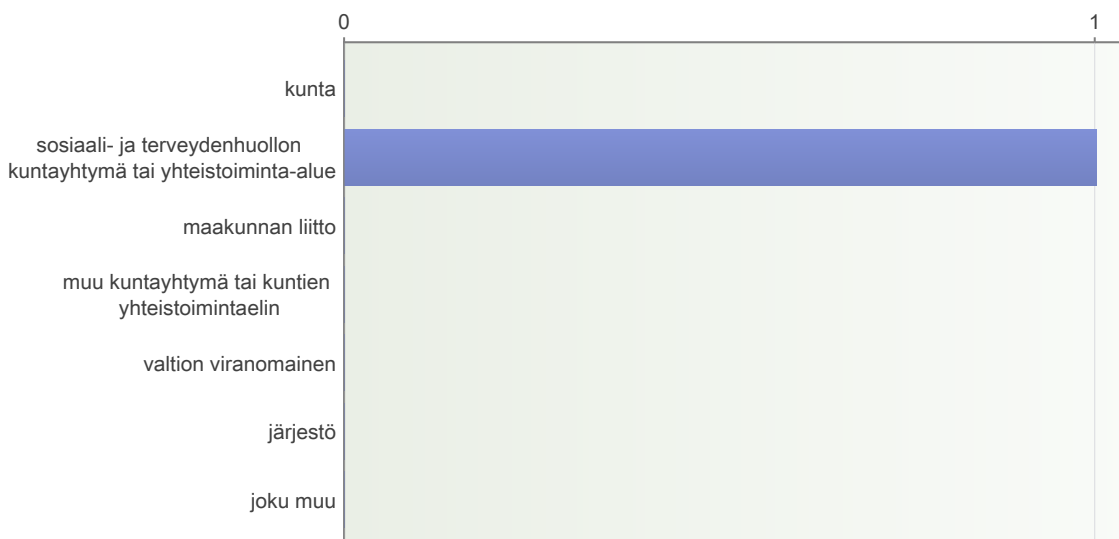
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöön käsittelypäivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymä	Hannu Heinonen	hannu.heinonen@vslk.fi, 040 7562 017	27.10.2016	Yhtymähallitus

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Lähtökohdaltaan esityksen mukainen palvelujärjestelmä tuo parannuksia nykyiseen hyvin sirpaleiseen järjestelmään. Palveluiden järjestäjien määrän voimakas supistuminen tulee todennäköisesti lisäämään palveluiden saatavuuden ja palvelutason yhdenvertaisuutta nykytilanteeseen verrattuna. Alueellinen eriarvoisuus ei välttämättä tule kuitenkaan lopullisesti poistumaan, sillä lakiesitys säättää palveluiden yhdenvertaisesta saatavuudesta varsin yleisellä tasolla. On erittäin todennäköistä, että makrotasolla palveluiden saatavuus voidaan havaita olevan jotakuinkin yhdenvertaista, mutta mikrotason tarkastelussa palvelutasossa saattaa olla suuriakin eroja. Käytännössä saattaa olla niin, että näennäisesti kansalaiset saavat palveluita yhdenvertaisesti, mutta tosiasiallisesti yksilöllisistä tarpeista, yksilön kyvystä hankkia palvelua tai yksilön kyvystä ottaa palvelua vastaan saattaa seurata tilanteita, joissa yhdenvertaisuus ei kuitenkaan toteudu.

Palveluiden järjestäjän ja palveluntuottajan voimakas erottaminen ei välttämättä kaikissa tilanteissa takaa parasta mahdollista lopputulosta, eikä samalla aseta maakunnan omaa palvelutuotantoa ja yksityistä tuotantoa samalle viivalle. Yksityinen tuotanto hakeutuu oletettavasti sinne, missä se on taloudellisesti kannattavaa. Samalla reuna-alueilla palveluntuottajien määrä voi olla hyvin vähäinen tai niitä on vain yksi eli maakunnan

omistama yhtiö. Tämä tarkoittaa, että taajama-alueiden ulkopuolella kansalaisilla on pienemmät mahdollisuudet tehdä valintaa palvelutuottajien välillä kuin mitä suuremmissa asutuskeskuksissa asuvilla henkilöillä. Mitä erityisemmästä palvelutarpeesta (kuten lastensuojelupalvelut) on kyse, sitä korostuneemmin asutuskeskusten ja syrjäseutujen palvelutuottajien määrä eroaa toisistaan. Tällöin syntyy tilanne, jossa puuttuvan kilpailuasetelman seurauksena palvelutuotannon tasoero saattaa asutuskeskusten ja haja-asutusalueiden välillä revetä yllättävänkin suureksi.

Jotta yhtäläinen palveluverkko pystytään takaamaan maan eri osissa, tulee lainsäädäntötasolla asettaa esitystä konkreettisemmat kriteerit palveluiden saatavuudelle ja palvelutasolle. Lisäksi tulee tarkemmin määritellä, miten palvelutuotannon on vastattava asiakkaan yksilöllisiin tarpeisiin.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Esitys antaa edellytyksiä kustannusten kasvun hillitsemiseen. Tämä edellyttää kuitenkin maakunnilta laaja-alaista osaamista erilaisten palveluketjujen muodostamisessa ja hallinnoinnissa. Erityisen haasteen aiheuttaa monituottajamalli ja julkaisematon valinnanvapautta koskeva sääntely. Lisäksi palveluiden yhtiöittämisestä seuraavat organisaatorajat vaikeuttavat olennaisesti palveluiden integroitumista.

Oletettavasti kustannuskehitys tulee alkuvaiheissa olemaan negatiivinen. Uuden organisaation luominen, palveluohjauksen käynnistäminen ja eri palveluiden integroiminen tulee alkuvaiheessa aiheuttamaan huomattavia lisäkustannuksia. Tällä hetkellä kuntakohtaiset erot eri palveluiden välillä saattavat olla hyvinkin suuria. Palvelutason harmonisointi tulee oletettavasti vaatimaan merkittäviä taloudellisia lisäpanostuksia, jotta palvelutaso nousee kaikkialla riittävän hyvälle tasolle. Yhtenä esimerkkinä voidaan nostaa esille lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden asiakasmäärien kuntakohtaisesti merkittävä vaihtelu. Asiakasmäärät myös ylittävät monessa kunnassa selkeästi suositusten mukaisen enimmäismäärän. Jotta lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden asiakasmäärät saadaan maakunnissa laskemaan lähemmäs suositusten mukaista tasoa, tulee maakuntien tehdä merkittäviä lisäyksiä sosiaalityöntekijöiden määrään. Vastaavia esimerkkejä on sirpaleisessa palvelujärjestelmässä runsaasti ja niiden korjaaminen tulee alkuvaiheessa rasittamaan maakuntien taloutta merkittävästi.

Pidemmällä aikavälillä tavoitellun kustannusten kasvun hillintä riippunee pitkälti siitä, miten hyvin palveluiden koordinointi ja integrointi saadaan maakunnissa toteutettua. Erityinen haaste liittyy monituottajamallin luomaan tilanteeseen, jossa eri organisaatioiden tuottamat palvelut tulee osata maakuntatasolla liittää saumattomaksi kokonaisuudeksi. Erityisesti haasteen aiheuttavat sellaiset palvelut, joiden hallinnointi ei ole maakunnan omissa käsissä. Osa väestön palveluista toteutetaan sote-uudistuksen jälkeenkin kuntapohjalla. Lastensuojelun kannalta merkittävimpiä ovat lasten kasvatukseen ja koulunkäyntiin liittyvät palvelut, joiden järjestämisestä vastaavat kunnat. Uudistuksen myötä syntyvä organisaatoraja asettaa uudenlaisen haasteen yhteistyölle, joka saattaa näkyä hyvinkin konkreettisesti lastensuojelun asiakkaan tilanteessa.

Palvelutuotannon voimakas yhtiöittämisvaade sekä palveluiden kilpailuttaminen eivät välttämättä kaikilta osin tue palveluiden integraatiota, mikä osaltaan tulee haastamaan tavoiteltua kustannuskehityksen hidastumista. Organisaatioiden rajapinnat ovat erityinen haaste palveluiden integraatiolle ja yhtiömuodossa entisestään korotuvat rajat lisäävät mahdollisuutta tavoitteista poikkeavaan palvelutuottajien eriytymiskehitykseen. Kun tuotanto-organisaatioilla on taloudellisen voiton tavoittelun näkökulmasta mahdollista vaihtavanaan liiketaloudellisia etuja, niin avoin yhteistyö eri organisaatioiden välillä ei tällaisessa tilanteessa ole parhaalla mahdollisella pohjalla. Lisäksi palveluiden tiivis kilpailuttaminen saattaa aiheuttaa palvelutuotannon katkoksia ja tuottajien vaihtuvuutta, mikä osaltaan heikentää asiakastyöstä saatavia tuloksia ja tätä kautta uhkaa kustannuskehitystavoitetta.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Ei vastauksia.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Ei vastauksia.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

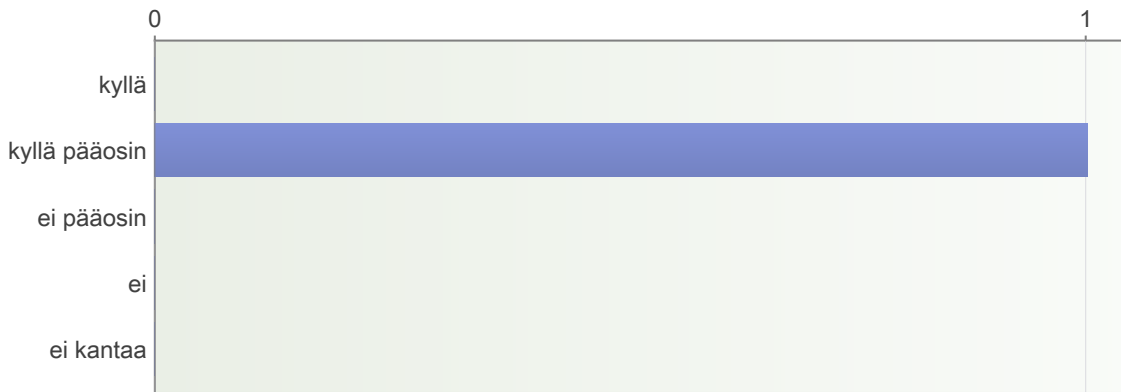
Ei vastauksia.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Ei vastauksia.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

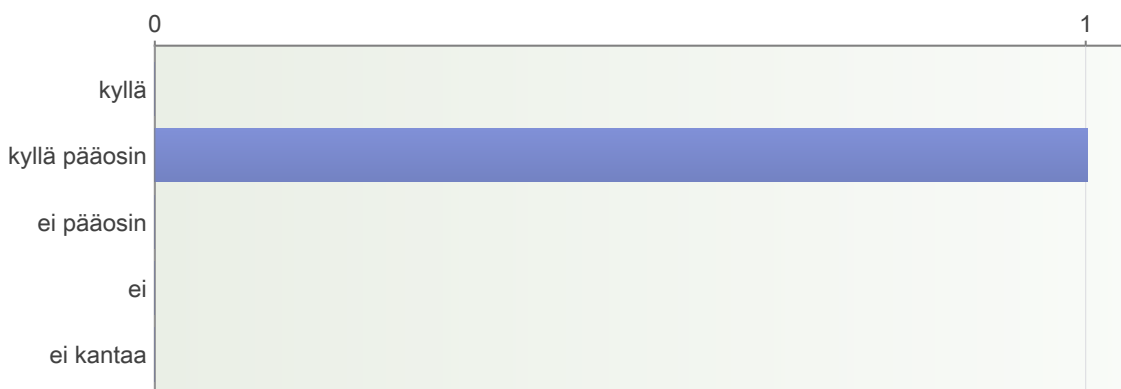

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kyseinen säädös antaa lähtökohtaisesti hyvät edellytykset palvelutuotannon toteuttamiseen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti. Palvelun tuottamisen määreinä sanat ”sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan” ovat tärkeitä lähtökohtia vastattaessa asiakaskunnan palvelutarpeisiin. Myös perusteluosassa oleva näkökohta asiakkaan palveluiden sovittamisesta yhdeksi kokonaisuudeksi on hyvä lähtökohta, johon tulee aktiivisesti pyrkiä. Käytännössä sovittaminen saattaa kuitenkin olla hyvin haastavaa monitoimijaisen palveluverkoston kanssa. Hyvästä lähtökohdasta huolimatta säädöstä tulisi kuitenkin vielä tarkentaa. Muotoilu ”...sellaisina kuin asiakkaiden tarve maakunnassa edellyttää” on hyvin epätarkka ja voi pitää sisällään monenlaisia tulkintoja. Liian laava tulkinta saattaa johtaa palveluiden keskittämiseen. Tämän seurauksen kansalaisten palvelutaso eri alueilla saattaa tulla uhatuksi. Pykälä antaa myös mahdollisuuden tulkita laveasti palveluiden kokoamistarvetta suuriin yksiköihin. Puhtaasti kustannussyistä tehtävät keskittämiskäytännöt saattavat ajaa alueellisen hyvinvoinnin ohi, jolloin tavoite palveluiden tasa-arvoisesta saatavuudesta jää toteutumatta.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

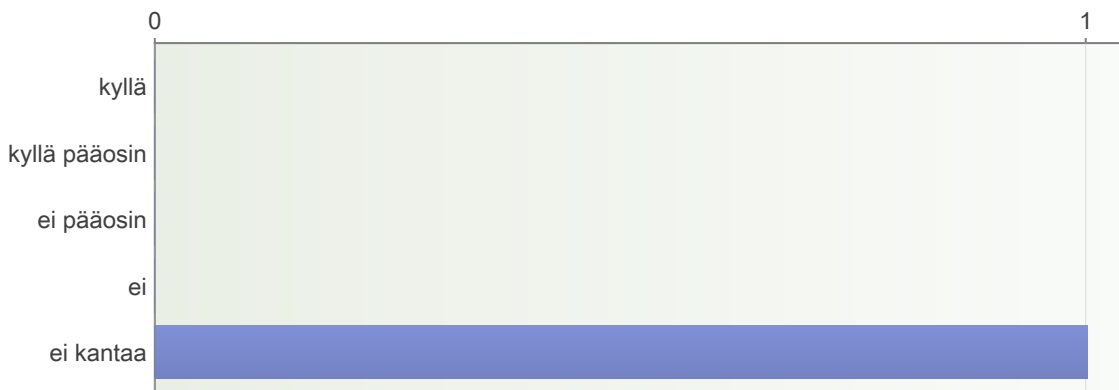

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntien yhteistyön tulee perustua esitetystä pykälässä kuvattuun sopimukseen. Sopimuksen tulee olla kattava ja maakuntia yhteistoimintaan sitova. Esityksessä määritellään sopimuksen voimassaoloajaksi valtuustokausi. Tätä on pidettävä joidenkin palveluiden osalta lyhyenä aikana. Mikäli maakunnat sopivat sellaisten palveluiden tuottamisesta yhteisesti, jotka vaikuttavat pitkäkestoisesti asiakkaiden elämään (esim. laitospalvelut), niin tällaisten palveluiden jatkuvuus tulisi taata vaikka maakuntien välistä sopimusta ei jostain syystä uusittaisikaan. Sopimukseen voitaisiin edellyttää kirjoitettavaksi ehto, jonka perusteella sopimuksen loppumisen jälkeenkin sopimusaikana käynnistetyt palvelut tuotetaan asiakkaalle siten kuin sopimus olisi edelleen voimassa.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

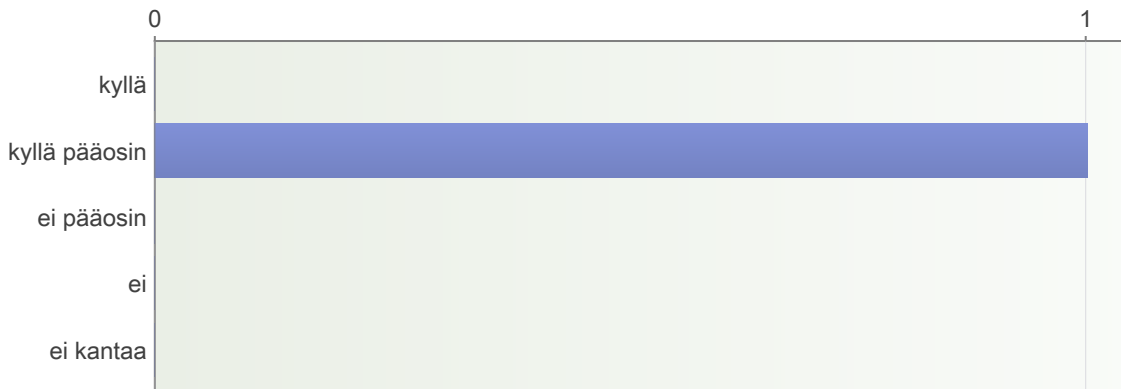
Avoimet vastaukset: ei kantaa

- Nyt esitetyn lainsäädännön puitteissa ei täysin pysty ottamaan kantaa siihen, ovatko säädökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi. Kokonaisuudessa palveluiden tuottajien verkosto muodostuu hyvin monimutkaiseksi, minkä hallinta on avainasemassa arvioitaessa integraation toteutumista. Lakiesitys pitää sisällään vaatimuksen mm. 1)maakuntien välisestä yhteistyöstä, 2)maakunnallisen palvelutuotannon laaja-alaisesta yhtiöittämisestä (22 §:n perusteella suurin osa tuotannosta on yhtiötettävä), 3)yksityisen palvelutuotannon käytöstä, 4)kolmannen sektorin palvelutuotannon käytöstä, joista osa saattaa perustua vapaaehtoistoimintaan sekä 5)kuntien tuottamista sote-palveluihin kytkeytyvien (esim. koulu) palveluiden integroimisesta sote-palveluihin. Näin monipolvisen palveluiden tuottajaverkoston integroiminen yhdeksi kokonaisuudeksi on erittäin vaativaa. Yksistään oman tuotannon yhtiöittämisvaatimus tulee käytännössä asettamaan lisähaasteita oman tuotannon väliselle yhteistyölle. Kun tähän kytketään vielä muut tuottajat, niin se asettaa sopimusten kautta tapahtuvalle integraationoille suuret haasteet. Palveluiden yhteensovittamisen vaatimaa osaamista ei välttämättä tällä hetkellä ole maakunnissa. Osaamisen syntyminen tulee viemään aikaa, joka on pois sekä asiakkaiden saamasta palvelun laadusta että kustannussäästö tavoitteen toteutumisesta. Järjestämislaki lähtee ajatuksesta, että palveluntuottajien lähtökohtainen tavoite on tuottaa asiakkaalle mahdollisimman hyviä palveluita parhaalla mahdollisella tavalla integroituneena kokonaisuutena. Tämä tavoite on kuitenkin alisteinen liiketalouden periaatteille, sillä osakeyhtiön keskeisin tavoite on tuottaa liiketaloudellista voittoa. Palveluiden yhtiöittäminen palvelee parhaassa tapauksessa asiakkaiden palveluiden integroimista edellyttäen, että se on palvelua tuottavalle yritykselle

liiketaloudellisesti kannattavaa. Mikäli näin ei ole, niin liiketaloudelliset näkökohdat tulevat oletettavasi käytännössä ohittamaan palveluiden integraatiotavoitteen.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

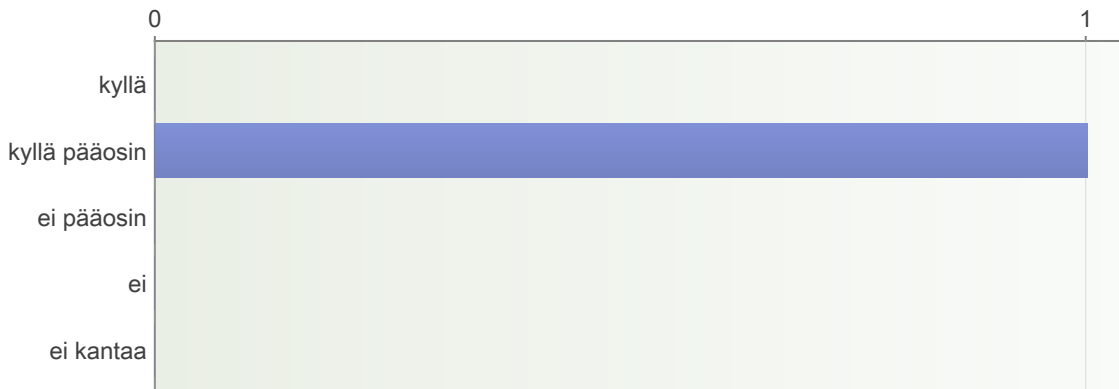

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Lähtökohtaisesti valtion valvontarooli on tärkeä, sillä esitetty lainsäädäntö on monissa kohdin hyvin yleisellä tasolla, eikä se näin ollen varmista kaikilta osin uudistukselle asetettuja tavoitteita. Valtion tulee keskittää valvontaroolissa huomionsa ennen kaikkea palveluiden yhdenvertaiselle saatavuudelle. Ilman valtion ohjausta, maakunnissa saattaa tapahtua vääristymiä, joiden myötä kansalaisten yhdenvertaisuus saattaa heikentyä. Kovin pitkälle menevää ja yksityiskohtaista maakuntien toiminnan ohjausta tulee kuitenkin välttää, sillä maakunnissa on oletettavasti valtiota parempi alueellisten ja paikallisten olosuhteiden ja tarpeiden tuntemus. Valtion roolina tulee olla yleislinjojen vetäminen, johon maakunnilla tulee olla mahdollisuus etsiä alueellisia ja paikallisia sovelluksia. Järjestämislain perustelutekstissä ko. pykälän kohdalla on esimerkkejä (yksittäisen toimipisteen lakkauttaminen tai laitoshoitoyksikön muuttaminen avohoidon yksiköksi), jonalaisesta roolista valtion tosiasiallisesti tulee pidättäytyä tai puuttuminen tulee tehdä erityisen suuren harkinnan puitteissa. Esimerkeissä mainittu toimipisteen lakkauttaminen tai perustaminen on voimakkaasti alueellinen ja paikallinen toimenpide, jonka toteuttaminen tulee olla maakuntien harkinnassa. Laajakantoisten ja taloudellisesti merkittävien investointien sekä tietojärjestelmäpalveluiden osalta valtion ohjauksen vahvistaminen on tarkoituksenmukaista. Erityisesti tietojärjestelmien osalta yhteisesti koordinoitu hankintaprosessi ja hallinnointi tulevat oletettavasti pitkällä aikavälillä tuomaan sellaisia taloudellisia säästöjä, jotka edesauttavat asetettujen taloudellisten säästötavoitteiden saavuttamisessa.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

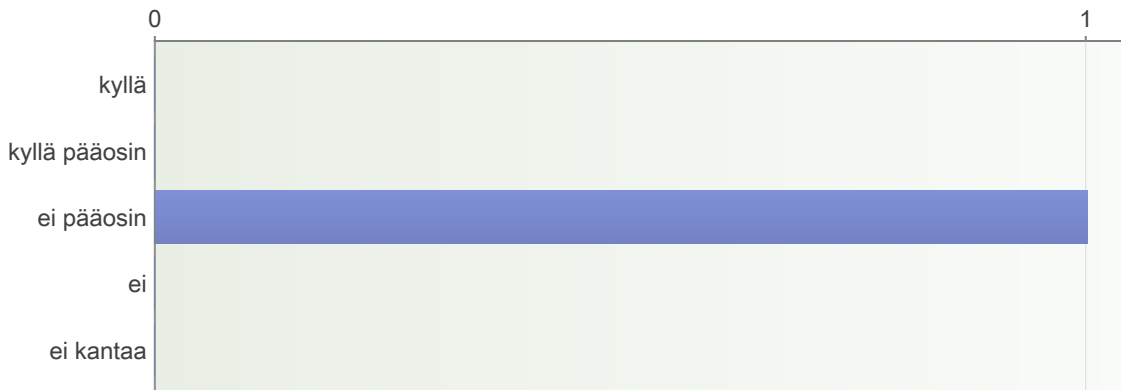

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Sote-uudistuksen edellyttämä monituottajamallin käyttäminen asettaa käytännön vaatimuksia tilaajan ja tuottajan erottamiselle ainakin osittain. Julkisen toiminnan yhtiöittäminen sekä yksityisen palvelutuotannon käyttö edellyttävän tilaajan ja tuottajan erottamista, jotta oikea markkinaehtoinen kilpailutilanne pääsee syntymään. Hyvin toimiva tilaajan ja tuottajan erottaminen lisää myös tehokkuutta julkiseen palvelutuotantoon, jonka voidaan katsoa edistävän kustannussäästöjen syntymistä. Tulee kuitenkin ottaa huomioon, että tuottajan tehokkuus on osaltaan riippuvainen myös tilaajan tavasta toimia. Huonoimmillaan palvelun tilaaja asettaa tuottajaorganisaatioille kohtuuttomia odotuksia, jotka saattavat johtaa vääristymiin tuotannossa sekä loppukäyttäjän kohdalla ei-toivottuihin ratkaisuihin. Tällainen ei-toivottu ratkaisu saattaa syntyä tilanteessa, jossa asumispalveluiden kilpailutuksen myötä palvelutuottaja vaihtuu asiakkaan toiveiden vastaisesti. Lyhyen aikavälin taloudellisesta näkökohdasta katsottuna tuottajan vaihtuminen voi synnyttää säästöjä, mutta asiakkaan elämäntilanteen kannalta ratkaisu voi olla hyvinkin negatiivinen, mistä voi seurata pitkällä aikavälillä myös taloudellisia kustannuksia. Kilpailuttaminen saattaa myös synnyttää tilanteen (ja on itse asiassa osittain synnyttänyt jo), jossa hinnan rooli korostuu laadun kustannuksella. Palveluiden kehittäminen kärsii, kun resurssit täytyy optimoida äärimmilleen, jotta tuottaja pärjää kilpailutuksissa. Tiukka kilpailu ajaa yksityisiä palveluntuottajia keskittämään tuotantoaan suurempiin kokonaisuuksiin, minkä seurauksena pienemmät palveluntuottajat poistuvat vähitellen markkinoilta. Tämä johtaa kilpailun vähenemiseen ja saattaa pitkällä aikavälillä asettaa uhan myös kustannuskehitykselle. Tilaajan tulee tiedostaa vastuunsa palveluiden tarjonnasta ja toteuttaa vastuullista tilauspolitiikkaa. Tilaajan vastuuta tulisi esitystä tiukemmin painottaa lainsäädäntöteitse tai valtion tiukemmalla ohjauksella. Parhaimmillaan tilaaja ja tuottaja toimivat strategisina kumppaneina, jotka yhteisen työskentelyn tuloksena luovat palveluratkaisuja, jotka ovat sekä toiminnallisesti että taloudellisesti optimaalisia. 22 §:n viimeinen momentti asettaa maakunnan palvelulaitoksen kustannusten hallinnan näkökulmasta hankalaan tilanteeseen. Jos momentissa kuvatussa tilanteessa palvelulaitos velvoittaa hallinnassaan olevaa yhtiötettyä palveluntuottajaa tuottamaan palvelua esim. sellaisilla maantieteellisillä alueilla, joissa se ei ole liiketaloudellisesti kannattavaa, niin palvelulaitos asettaa omistamansa yhtiön taloudelliselle kannattavuudelle kohtuuttomia haasteita suhteessa kilpailevaan yksityiseen toimintaan. Julkinen palvelutuotanto saattaa näyttäytyä tässä tilanteessa tehottomampana kuin yksityinen tuotanto, vaikka syynä näennäiseen tehottomuuteen ei ole toiminnan organisoinnissa vaan yhteiskuntavastuun kantamisessa. Jos taas palvelulaitos perustaa ko. tilanteessa erillisen tuottajaorganisaation tuottamaan palvelua ko. alueilla, niin sille syntyy kahden päällekkäisen toiminnan ylläpitämisestä ylimääräisiä kustannuksia.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevilla säännöksillä tarkoitettua laajaa valinnanvapautta koskevan piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Pykälässä oleva yhtiöittämisvaade on erittäin laaja ja sen ulkopuolelle jää pienempi osa sote-palveluista kuin sen piiriin kuuluu. Laaja yhtiöittämisvelvollisuus ei välttämättä edistä uudistukselle asetettua kustannusten hallintatavoitetta, vaan saattaa pahimmillaan jopa lisätä kustannuksia. Yhtiömuotoisen toiminnan perusajatuksena on tuottaa taloudellista voittoa, mikä lähtökohtana sopii huonosti sote-palveluiden perustehtävänä olevaan väestön hyvinvoinnin ylläpitämiseen ja lisäämiseen. Yhtiöittäminen luo sote-alueen sisälle erilaisia organisaatorajoja, joiden ylittämistä yhtiömuotoinen toiminta ei ainakaan helpota. Erityisesti tämä tulee vaikeuttamaan palveluketjujen toimivuuden optimalisointia. Kun organisaatioilla on mahdollista saada taloudellisia etuja, niin vaarana on optimoinnin sijaan osatoptimointi. Markkinoilla tapahtuvassa kilpailussa organisaatiot ovat pakotettuja lähtemään kokonaisuuden kustannuksella maksimoimaan omaa taloudellista hyötyään, mikä viimekädessä tulee kasvattamaan palveluiden kustannuksia. Koska yhtiöittämisvelvoite on erittäin laaja, niin käytännössä syntyy tilanne, jossa nykyisenkaltaista markkinaehtoisesta toiminnasta vapaata julkista tuotantoa ei enää ole. Nykytilanteessa palveluiden järjestäjät ovat voineet turvata palvelutuotannon tason ja asettaa sille standardit, joiden perustana on osaltaan ollut oma tai toisaalla hankittu kokemus markkinaehtoisesta palvelusta vapaasta palvelutuotannosta. Kun tämä kokemus puuttuu, niin palveluiden tilaajilta häviää kokemuspohja, mikä on omiaan vaikeuttamaan palveluiden tehokasta kilpailuttamista. Tehokas palveluiden hankinta edellyttää hankittavan kohteen syvällistä tuntemusta, mikä vaarantuu tilaajan ja tuottajan erottamisen sekä markkinaehtoisuuden voimistumisen myötä.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Ei vastauksia.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Ei vastauksia.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Ei vastauksia.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Ei vastauksia.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Ei vastauksia.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Ei vastauksia.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Ei vastauksia.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Ei vastauksia.

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Ei vastauksia.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Ei vastauksia.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätkö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Ei vastauksia.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Ei vastauksia.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Ei vastauksia.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.